

A nemzetközi vörös ezredek diszfelvonulása

Böhm beszéde: „Valósággá válik az Internacionále”

— Az Est tudósítójától —

Ezer és ezer férfi tett tanúságot tegnap Budapesten a kommunizmus világraszóló erejéről. Ezer és ezer német-osztrák és román, cseh és német férfi, oroszok, tótok, lengyelek és szerbek, a kik eljöttek hozzánk, Magyarországra és itt fegyvert vettek a kezükbe, a kik készen állnak, hogy elinduljanak a harcba, talán a halálba a magyar proletárok százazeivel együtt, egy zászló alatt, egy eszméért. Az 1. és 2. nemzetközi vörös ezred két-két zászlóaljának századai vonultak fel tegnap az Országház-térre, hogy hitvallást tegyenek szent elzástságuk mellett.

Háromnegyed tizenegy óra tájban érkeztek meg az Országház-térre a vörös katonák, a hol mindjárt felállottak az egyes századok parancsnokaiak vezetése alatt, lobogó piros zászlók alatt. A katonák között elhelyezkedett két zenekar is. A rendezett egyenruhás katonasorokat óriási szürke tömeg fogta körül, a mely a szemle végéig folyton szaporodott. Pontban tizenegy órakor érkeztek meg a szemlére Landler Jenő, Kun Béla, Böhm Vilmos, Pogány József és Vágó népbiztosok, továbbá a Budapesten időző angol, amerikai, olasz és német hírlapírók, összesen mintegy huszan, a kiket Zerkovitz Emil kalauzolt. A hadügyi népbiztosok végigmentek valamennyi szakasz előtt és örömmel győződtek meg róla, hogy a vörös katonák milyen kifogástalanul vannak felszerelve és milyen példás rend és fegyelem uralkodik közöttük.

Ezután Gábor Mózes megválasztott parancsnok rövid beszéd kíséretében átadta a népbiztosoknak az ujonnan felállított négy nemzetközi zászlóaljait. Ezután Gábor a katonákhoz fordult és felhívta őket, hogy legyenek hű harcosai a proletárdiktaturának és mindenben feltétlenül teljesítsék a forradalmi kormányzótanács parancsait, az egész munkásság akarátát.

A katonák Gábor elvtárs szavait nagy éljenzéssel fogadták. Ezután Böhm Vilmos hadügyi népbiztos beszélt.

— Munkások, elvtársak, vörös katonák, — mondotta Böhm Vilmos — a mai nap történelmi jelentőségű. A magyar proletár uralomért fegyvert ragadnak nemcsak a magyar munkások, hanem az oroszok, franciák, németek, csehek egyaránt. Míg a különböző országok burzsoáziái egymással ellenségekként állanak szemben, ugyanakkor ugyanazoknak az országoknak proletárjai itt állnak egymás mellett testvéreként, a kiknek csak egy ellenségük van: a burzsoázia. Ez ellen küzdünk minden erőnkkel s olyan elzászással, hogy feltétlenül győznünk kell! A mai nap azt jelenti a magyar proletariátus történetében, hogy az Internacionále most valósággá válik. Mindnyájan érezzük, hogy annak, a mi most Magyarországon történik, talán még nagyobb jelentősége van, mint az orosz proletár forradalomnak. Ez azt jelenti, hogy a proletár forradalmat belevisszük a nyugat-európai proletariátus körébe, mert érezzük, hogy a proletár forradalom csak úgy győzhet, ha egész Európa proletárságát magunk mellé állítjuk.

Küzdeni fogunk minden imperializmus ellen, le fogjuk tiporni a burzsoázia hatalmát minden országban. Ehhez pedig szükséges a proletárság fegyveres ereje. Elvtársak, vörös katonák! Ti elmentek megvédelmezni a magyar tanácsköztársaságot, de ugyanakkor előőrsei vagytok az orosz szovjet-köztársaságnak és előharcosai

a Nyugat jövőendő proletárállamainak. Menjetelek elszántan, gondoljatok arra, hogy mi, a kik itt maradunk, dolgozni fogunk. Egyik kezünkben a munka szerszáma, másikban a fegyver és a tanácsköztársaságot meg fogjuk védelmezni minden belső és külső ellenség ellen. Eljen a nemzetközi forradalmi Internacionále, eljen a magyar és orosz szovjetköztársaság!

A katonák zúgó éljenzéssel fogadták Böhm szavait. A németek hochot kiáltanak, a szlávok zsivjót, a köröskörül álló és az egész óriási tereket betöltő tömeg százszoros magyar éljennel adja vissza a kiáltást. Igazi nemzetközi üdkiállítás fogadja a nemzetközi forradalom eszméit. Ezután Tomán Kardy, a német-osztrák kommunista párt egyik vezetője mond német nyelven beszédet a német-osztrákokból alakított 2. nemzetközi vörös ezred katonáihoz. A német-osztrák elvtársak vele együtt lelkesen éltetik a szociális világforradalmat és a magyar szovjetköztársaságot.

Ezután a népbiztosok és a külföldi hírlapírók felmennek a parlament főbejáratának lépcsőzetére, a vörös katonák századai egymás után megmozdulnak: kezdődik a diszmenet. Egyik század a másik után elvonul a térről, majd a Személynök-utcán át visszatérnek és elvonulnak a hadügyi népbiztosok előtt. A csapatok előtt mennek a parancsnokok, magasban lobognak a vörös zászlók, a zerekarok az Internacionálel játszzák, mindenki leveszi a kalapját, a katonák is sapkájukat és egyenesen a népbiztosok felé tekintve, dübörgő lépésekkel vonulnak keresztül a téren.

Csupa lelkes, fiatal arc, villogó szemek, egyenes sorok, az egész kép erővel, energiával tele, szinte sugárzik belőle a nemzetközi forradalom mindent legázoló, ellenállhatatlan ereje. A tömeg minden egyes szaktaszt lelkesen megélemez. Utoljára jönnek a német-osztrákok, most mindenki dörgő Hochot kiált, a német-osztrák elvtársak kiegyenesedve, dőlően, büszkén haladnak el az őket ünneplő tömeg között.

Ezután a csapatok bevonultak keszárnyáikba és a szemlére összegyűlt tömeg lassan szétoszlott.